

Jogalapok:

- A 40/94/EK rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának a megsértése;
- A 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdése értelmében vett hivatalból történő vizsgálat elvének a megsértése, beleértve a bizonyítási teher szabályának a félreértelmezését;
- A 40/94 rendelet 73. cikke (1) bekezdésének értelmében vett indokolási kötelezettség megsértése;
- Az egyenlő bánásmód elvének a megsértése.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

2008. október 21-én benyújtott kereset – Lancôme kontra OHIM – Focus Magazin Verlag (ACNO FOCUS)

(T-466/08. sz. ügy)

(2009/C 6/72)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Lancôme parfums et beauté & Cie SNC (Párizs, Franciaország) (képviselők: A. von Mühlendahl és J. Pagenberg ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Focus Magazin Verlag GmbH (München, Németország)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) első fellebbezési tanácsának 2008. július 29-i határozatát (R 1796/2007-1. sz. ügy);
- az Elsőfokú Bíróság utasítsa el a Focus Magazin Verlag GmbH által az érintett közösségi védjeggyel szemben benyújtott felszólalást, amennyiben a felszólalás a felszólalási eljárásban hivatkozott védjegyen, továbbá a 40/94 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti összetéveszthetőségen alapult;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze a költségek viselésére, beleértve a felperesnek a fellebbezési tanács előtti eljárásban felmerült költségeit is; és
- az Elsőfokú Bíróság a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik felet – ha az ebben az ügyben beavatkozó lesz –

kötelezze a költségek viselésére, beleértve a felperes fellebbezési tanács előtti eljárásban felmerült költségeit is.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a felperes.

Az érintett közösségi védjegy: az „ACNO FOCUS” szóvédjegy a 3. osztályba tartozó áruk tekintetében – 3 272 705. sz. védjegybejelentés.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a 394 07 564. lajstromszámú „FOCUS” német szóvédjegy a 3., 5., 6., 7., 8., 9., 14., 15., 16., 18., 20., 21., 24., 25., 26., 28., 29., 30., 33., 34., 36., 38., 39, 41. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében; a 453 720. számú közösségi védjegybejelentés egyebek mellett a 3. osztályba tartozó áruk tekintetében.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalásnak teljes egészében helyt adott.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a 40/94 rendelet 42. cikke (3) bekezdésének és 43. cikke (2) bekezdésének együttes megsértése, mivel téves a fellebbezési tanács azon álláspontja, hogy a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél csak a 3. osztályba tartozó árukat veheti alapul az érintett közösségi védjegy lajstromozásával szembeni felszólalás esetén; a 40/94 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a két érintett védjegy között fennáll az összetévesztés veszélye.

2008. október 17-én benyújtott kereset – ISDIN kontra OHIM – Pfizer (ISDIN)

(T-467/08. sz. ügy)

(2009/C 6/73)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Isdin, SA (Barcelona, Spanyolország) (képviselő: Esteve Sanz ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél: Pfizer Ltd (Sandwich, Egyesült Királyság)

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) első fellebbezési tanácsának 2008. július 4-i határozatát (R 1031/2007-1. sz. ügy);
- az Elsőfokú Bíróság az OHIM-ot és adott esetben a fellebbezési tanács előtti eljárásban résztvevő másik felet kötelezze a költségek viselésére, beleértve a fellebbezési tanács előtti eljárásához kapcsolódó költségek viselését is.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a felperes.

Az érintett közösségi védjegy: az „ISDIN” ábrás védjegy a 3. és 5. osztályba tartozó áruk vonatkozásában – 3 288 339. sz. védjegybejelentés.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban résztvevő másik fél.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: az 5. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, 64 939. számon lajstromozott „ISTIN” írásos védjegy; az 5. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, 824978. számon lajstromozott „ISTIN” egyesült királyságbeli szóvédjegy.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalásnak részben helyt adott.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: A 40/94 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel a fellebbezési tanács tévesen állapította meg azt, hogy az érintett védjegyek hasonlóak, a szóban forgó áruk csekély mértékben hasonlóak, és az érintett védjegyek között fennáll az összetévesztés veszélye.

2008. október 21-én benyújtott kereset – AES-Tisza kontra Bizottság

(T-468/08. sz. ügy)

(2009/C 6/74)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: AES-Tisza Erőmű Kft. (AES-Tisza Kft.) (Tiszaujváros, Magyarország) (képviselők: T. Ottervanger és E. Henny ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a 2008. június 4-i C 41/2005. számú bizottsági határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a magyar hatóságok által az egyes villamosenergia-termelők számára a Magyar Villamos Művek Rt. (MVM) mint a magyar állam tulajdonában lévő hálózatüzemeltető és e termelők között a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozása előtt megkötött hosszú távú villamosenergia-vásárlási megállapodások (HTM) formájában nyújtott támogatást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító, 2008. június 4-i C (2008)2223 végleges bizottsági határozat (C 41/2005. [korábbi NN 49/2005.] sz. állami támogatás – Magyarországon meg nem térülő költségek) megsemmisítését kéri. A megtámadott határozat az állítólagos állami támogatás kedvezményezettjeként azonosítja a felperest, valamint kötelezi Magyarországot, hogy a felperessel térítse vissza a támogatást és annak kamatait.

A felperes azt állítja, hogy a Bizottság annak megállapításával, hogy az MVM és a felperes között fennálló HTM-ben előírt vételi kötelezettség jogellenes állami támogatást képez, tévesen alkalmazta a jogot és nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, továbbá megsértette a közösségi jog alapvető elveit. A felperes a kereseti kérelmének alátámasztása érdekében hét jogalpra hivatkozik.

Az első jogalap keretében a felperes előadja, hogy a Bizottság megsértette az EK 87. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy tévesen alkalmazta a jogot és nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amennyiben nem bizonyította jogilag megkövetelt módon, hogy az állítólagos támogatási intézkedés állami forrásból származó szelektív előnyt biztosított a felperesnek.

A felperes másodszor azt állítja, hogy a határozat sérti a közösségi jog alapvető elveit azáltal, hogy a felperes által kötött HTM-et támogatásnak minősíti és elrendeli annak visszatéríttetését. A felperes érvelése szerint a Bizottság megsértette az ő eljárási jogait, amennyiben nem tartotta tiszteletben a meghallgatáshoz való jogát. A felperes álláspontja szerint a Bizottság megsértette a jogbiztonság és a bizalomvédelem alapelveit is, mivel az állítólagos támogatási intézkedések vonatkozásában utólagos értékelést alkalmazott, minden ésszerű indok nélkül eltérve az előzetes értékelés következetesen alkalmazott szabályától. A felperes továbbá előadja, hogy a Bizottság megsértette a semlegesség és az egyenlő bánásmód elvét.

A felperes harmadszor arra hivatkozik, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el azzal összefüggésben, ahogy a csatlakozást követő időszakban az EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti együttes feltételeket a felperes által kötött HTM-re alkalmazta.

A felperes negyedszer azt állítja, hogy a Bizottság megsértette az EK 253. cikkben előírt indokolási kötelezettségét, különösen azokkal a következtetésekkel összefüggésben, amelyek értelmében a HTM-eket 2004. május 1-jétől támogatásnak minősíti, valamint az „alternatív” piac alkalmazása kapcsán.